

گزارش
فریدون حسن

در آستانه آغاز فصل جدید لیگ نخبگان و لیگ قهرمانان

ما کجای فوتبال آسیا هستیم

کامل فوتبال باشگاهی در ایران دارد؛ هر چه دیر تر نابودی نزدیک تر. پس فعلاً از تماشای بازی های قدرت های باشگاهی آسیا لذت می بریم، به امید روزی که شاید ما هم به سطح اول آسیا برگردیم، هر چند با این مدیریت و برنامه ریزی چنین چیزی محال است.

را کلاه بگذارند، ولی حالا این طشت از بام افتاده است. پاسخ برای همه روشن است؛ ما در سطح اول فوتبال باشگاهی آسیا هیچ جایی نداریم، حالا این حقیقت را آقایان کت و شلوار پوش فوتبال کی قرار است متوجه شوند، نمی دانیم اما زمان درک این مسئله بسیار مهم است، چون از تباطی مستقیم به نابودی

آسیایی اما خودمان خیلی خوب می دانیم یا وجود تیم های تراز اولی که دیگر همسطح فوتبال اروپا و جهان هستند، هیچ حرفی برای گفتن نداریم. خوشحالیم که فعلاً از خطر بازی با آنها جسته ایم اما می دانیم که حتی مقابل تیم های درجه دوم آسیا هم حرف چندانی برای گفتن نداریم، نمونه اش هم با اولین شکست مشخص شد. فوتبال امروز صرفاً در ریخت و پاش شعار های قشنگ خلاصه نمی شود، فوتبال را باید در زمین بازی کرد، آن هم با امکانات، ما حتماً با وجود مسئولان امروز فوتبال چه در فدراسیون و چه در باشگاه ها دو تای اول یعنی ریخت و پاش و شعار های قشنگ را تا دل تان بخواد داریم و قطعاً دو تای دوم یعنی بازی در زمین و امکانات را نداریم و نخواهیم داشت. با این وضعیت پاسخ سؤالی که مطرح شد بسیار مهم است. اینکه ما کجای فوتبال آسیا هستیم و اصولاً دنبال چه هستیم؟ رقبا راه خودشان را پیدا کرده اند و با سرعت خارق العاده ای در مسیر پیشرفت حرکت می کنند اما ما چه؟ فوتبال باشگاهی ایران سال هاست همه چیز را باخته، شاید از همان سال های که آقایان یاد گرفتند پرورده سازی کنند و سر کنفدراسیون آسیا

امروز فوتبال باشگاهی ایران خوشحال از اینکه با تیم های قدر آسیایی روبه رو نمی شود، در خواب صعود و پیروزی به سر می برد، در حالی که اولین شکست رقم خورده و سپاهان به الدحیل باخته که فقط در همان سال تأسیس تیم خطرناکی نشان می داد و بعد از چند سال تقریباً حرفی برای گفتن نداشت اما با وجود این نماینده پرمدعای فوتبال ایران را شکست داد تا راهی لیگ نخبگان شود و سپاهان را به لیگ قهرمانان بفرستد. سؤالی که امروز لازم است مسئولان فوتبال، مسئولان باشگاه ها و سران ورزش به آن پاسخ دهند، این است که ما دقیقاً کجای فوتبال آسیا قرار داریم؟ وقتی از رویارو نشدن با تیم های مطرح غرب آسیا خوشحال می شویم، یعنی اینکه خودمان قبول کرده ایم دیگر چیزی نیستیم، فوتبال باشگاهی ایران سال هاست از سطح اول قاره فاصله گرفته، سال هاست با پرورده سازی خود را حرفه ای نشان داده و سال هاست فقط باخته و به روی مبارک هم نیاورده است. فدراسیون فوتبال سال هاست در این راه اشتباه پشت متخلفان فوتبال ایستاده و به جای درست کردن زیربنایی فوتبال هر سال خود تیشه به ریشه فوتبال زده است. حالا ما اینجا هستیم، در آستانه آغاز فصل جدید لیگ های

رقابت های لیگ نخبگان و لیگ قهرمانان آسیا از اواخر شهریور ماه آغاز می شود. قرعه کشی این مسابقات هم روز جمعه گذشته برگزار شد و سه نماینده فوتبال ایران حرفان خود را شناختند. سال ها از آخرین موفقیت باشگاه ها یا بهتر بگوییم تیم های ایرانی (چون اصولاً باشگاهی به معنای واقعی کلمه نداریم) در آسیا می گذرد و طی دهه های گذشته هر چه دیدهایم جز شکست چیزی نبوده است؛ شکست هایی که طی سال های اخیر دیگر تبدیل به تحقیر شده و امروز که فوتبال باشگاهی کشورمان را با فوتبال باشگاهی همین کشورهای غرب آسیا مقایسه می کنیم، به راحتی متوجه می شویم که چقدر عقب هستیم و با وجود خرج های انجمنانی و هزینه های نجومی هیچ پیشرفتی نداشتیم. امروز کنفدراسیون فوتبال آسیا مجاب شده است سهمیه ایران را کم کند و این نیست مگر پیشرفت قابل توجه رقبا و در جازدن فوتبال ایران که سوءمدیریت در آن بیداد می کند. نمایندگان فوتبال ایران در حالی خود را آماده حضور در این دو رویداد می کنند که به هیچ عنوان قابل مقایسه با رقبا نیستند. در واقع ما در فوتبال باشگاهی آسیا تقریباً «هیچیم»!

خوش شانس مثل تی تی ها

شیوانوروزی

قرعه کشی لیگ نخبگان آسیا بیش از همه تراکتور را خوشحال کرد و از همین حالا تی تی ها امیدوارند از فرصت پیش آمده بتوانند برای صعود به مرحله بعد بگیرند. تراکتور تنها نماینده این فصل فوتبال ایران در لیگ نخبگان خواهد بود و استقلال و سپاهان باید در لیگ قهرمانان بازی کنند. قهرمانی در لیگ برتر آرزوی دیرینه هواداران پرسپور تراکتور بود که با حضور دراگان اسکوچیچ یک فصل رویایی برای شان رقم خورد و در نهایت تیم یکدمت این مربی کروات با شایستگی جام قهرمانی را بالای سر برد. باینکه در فوتبال ما قهرمانی لیگ یعنی همه چیز ولی در دنیا حرف های و فوتبال آسیا، این تازه اول راه است و نماینده فوتبال کشور باید در تورنمنت قاره ای مقابل بهترین های آسیا به میدان برود. از آنجا که AFC برای بالا بردن سطح فوتبال قاره کهن حساسی متحول شده، تفکیک لیگ باشگاهی آسیا به دو دسته لیگ نخبگان و لیگ قهرمانان یکی از مهم ترین آنهاست. باتوجه به سهمیه ایران، تراکتور تنها نماینده ماست که مستقیماً در بالاترین لیگ آسیا حضور دارد. در این میان

تیعی آشنا برای ایرانی ها محسوب می شود. الدحیل، السد و الغرافه هم تیم های قطری هستند که به ترتیب یکم دی ماه، ۲۱ و ۲۸ بهمن به مصاف تراکتور خواهند رفت. السد و الدحیل غول های فوتبال قطر به حساب می آیند و برای درخشش در آسیا هزینه های هنگفتی را پرداخت می کنند. تیم السد فصل گذشته قهرمان لیگ ستارگان قطر شده و الدحیل و الغرافه هم به عنوان تیم های دوم و سوم جواز حضور در لیگ نخبگان را به دست آورده اند. تیم های قطری فصل گذشته هر دو تیم استقلال و پرسپولیس را به دردرس انداختند؛ پرسپولیس در خانه با تساوی ۱-۱ مقابل الغرافه متوقف شد و السد یکبار استقلال و یکبار هم پرسپولیس را شکست داد، البته آبی ها هم در آزادی با سه گل از خجالت الغرافه در آمدند. از طرفی الدحیل این فصل با عبور از سد سپاهان به لیگ نخبگان رسیده است. دو حریف ازبک و عراقی را نیز اصلاً نباید دست کم گرفت. الشرطه فصل پیش نتوانست از مرحله گروهی بالا بیاید و در رتبه یازدهم قرار گرفت. این تیم عراقی با اینکه به پرسپولیس باخت اما توانست استقلال را با تساوی ۱-۱ متوقف کند. نسفارش ای مسال نماینده فوتبال ازبکستان است. این تیم به عنوان قهرمان لیگ این کشور سهمیه لیگ نخبگان را گرفته و باید دید در حضور تیم های قدرتمند غرب آسیا راه به جایی خواهد برد یا نه. باتوجه به اینکه از بین ۱۲ تیم غرب آسیا هشت تیم اول جواز صعود خواهند گرفت، تراکتوری ها برای صعود باید قدر امتیازهای شان را بدانند. در غیر این صورت جبران امتیازهای از دست رفته آسان نخواهد بود.

قدرت بالای تیم های عربستانی، سرمایه گذاری هنگفت مدیران باشگاه ها و بهره گرفتن از ستاره های سرشناس فوتبال جهان، باعث شده است تیم های وطنی مقابل آنها حرف زیادی برای گفتن نداشته باشند و به اعتقاد برخی ها از پیش بازنده باشند. به همین خاطر است که عدم رویارویی با سه تیم الهلال، الاتحاد و الاهلی عربستان باعث خوشحالی تراکتوری ها شد. در عین حال باید تأکید کرد هشت تیم دیگری که شاگردان اسکوچیچ باید با آنها روبه رو شوند نیز کم خطرناک نیستند. باتوجه به قرعه اعلام شده سه تیم اماراتی، سه تیم قطری، یک تیم ازبکستانی و یک تیم عراقی حرفان تراکتور هستند و این تیم از هم اکنون باید به فکر تقابل با آنها باشد. ۲۵ شهرپور شیباب الاهلی امارات اولین حریف تراکتور خواهد بود و پس از آن هم دو بازی با الوحده و شارجه امارات در مهرماه پیش روی این تیم هستند. از آنجا که فوتبال امارات سطح خیلی بالایی ندارد، انتظار می رود قرمزهای تبریز از این سه بازی بیشترین امتیاز ممکن را کسب کنند، منتها خیلی نمی توان روی این حرف ها حساب کرد و باید در زمین مسابقه حرف زد. تا همین فصل قبل تیم های ایرانی برابر تیم های اماراتی بارها به مشکل خوردند فصل گذشته سپاهان ۴ بر یک مغلوب شیباب الاهلی و از صعود به لیگ نخبگان بازماند. الوصل امارات نیز فصل پیش به مر حله حذفی رسید. شیباب الاهلی فصل پیش قهرمان امارات شده و شارجه و الوحده نیز عناوین دوم و سوم لیگ این کشور را به دست آورده اند. شیباب الاهلی با داشتن سه بازیکن ایرانی یعنی سعید عزت الهی، رضا غندی پور و سردار آزمون،

قرعه دشوار زردپوشان اصفهانی

انداخت، البته که اردنی ها همواره برای نماینده های ایران حرفی چالشی بودند. سفرهای طاقت فرسا، شرایط میزبانی و تیم هایی که از لحاظ بدنی و جنگندگی آنها را به حریفانی دردرس ساز تبدیل کرده است. سپاهان فصل گذشته از سفر به اردن خاطره خوشی به یاد ندارد و همین موضوع حساسیت این تقابل را بیشتر می کند. اگر طلایی پوشان بخواهند در این گروه مدعی بمانند، عبور از سد الحسین کلید کار خواهد بود.

تجربه ای تلخ برای ایرانی ها

البته که از آهال تر کمینستان هم نمی توان به سادگی گذشت. هر چند در نگاه نخست فوتبال تر کمینستان در سطح اول قاره قرار ندارد اما آهال طی سال های اخیر بازی های خوبی ارائه داده است، به طوری که در لیگ قهرمانان ۲۲-۲۰ فولاد خوزستان به سختی برابر این تیم به برتری رسید. آهال تیمی فیزیکی و سرسخت است، به ویژه در خانه، به همین دلیل سپاهان به یک بازی ساده که یک دیدار چالشی در عشق آباد دارد که می تواند مسیر صعود را برایش پیچیده کند.

پرهوادار و مهم

موهون باگان یکی از باشگاه های قدیمی، ریشه دار و پرهوادار هند است که سال گذشته به شکلی عجیب از حضور در لیگ قهرمانان آسیا انصراف داد تا گروه تراکتور دچار تغییر دهد. لیگ بر تر هند طی سال های اخیر سرمایه گذاری زیادی کرده و جذب بازیکنان خارجی شناخته شده، کیفیت برخی تیم ها از جمله موهون باگان را بالا برده است. هر چند از نظر فنی فاصله این تیم با مدعیان غرب آسیا همچنان محسوس است، اما انگیزه و انرژی بالای بازیکنان و هواداران هندی می تواند شرایطی غیرقابل پیش بینی ایجاد کند و همین دلیل کافی است تا سپاهان مقابل این حریف پرباهم محتاط باشد تا مبادا امتیازی از دست دهد.

شمیم رضوان
سپاهان این فرصت را داشت نخستین حضورش در لیگ نخبگان آسیا را تجربه کند اما شکست مقابل الدحیل در پلی آف، مسیر زردپوشان اصفهانی را برای دومین سال متوالی به سمت لیگ قهرمانان آسیا(سطح ۲) تغییر داد، تورنمنتی که فصل گذشته نیز تجربه حضور در آن را داشتند اما به رغم تمام هزینه هایی که کرده بودند نتوانستند در مصاف با تیم های درجه ۲ و ۳ آسیا عملکرد قابل قبولی ارائه دهند. شاگردان محرم نوید کیا این دوره به همراه الحسین اردن، موهون باگان هند و آهال تر کمینستان، سه حریف متفاوت اما در عین حال خطرناک در گروه C حضور دارند. ناگامی فصل گذشته بدون شک باعث بالا رفتن فشارها و انتظارات از تیم نوید کیا شده است. آن هم در شرایطی که گروه استقلال به مراتب از استقلال دشوار تر است، با وجود این انتظار می رود سپاهان که همواره یکی از تیم های مدعی در فوتبال ایران است، با این بار بتواند نمایشی قابل قبول از خود در سطح ۲ آسیا ارائه دهد و با دست پر لیگ قهرمانان را به پایان برساند. این رقابت ها برای طلایی پوشان، به خصوص نوید کیا آزمون بزرگی است، خصوصاً که سپاهان علاوه بر امکانات و سرمایه، پشتوانه ای چون هوادارانش را دارد که بی شک می توانند بر قدرت این تیم در بین تیم های درجه ۲ و ۳ آسیا بیفزایند، اما باید دید نوید کیا می تواند با درس گرفتن از اشتباهات کار ترون در فصل گذشته، در این دوره از لیگ قهرمانان آسیا نتایج متفاوتی را رقم بزند و سپاهان را به دوران اوج خود در آسیا برگرداند؟

مانعی جدی در غرب آسیا

مهم ترین رقیب سپاهان در این گروه بدون تردید الحسین اردن است؛ قهرمان دو دوره متوالی لیگ اردن که فصل گذشته نیز در سطح ۲ آسیا حضور داشت و خود را به عنوان تیمی جنگنده معرفی کرد که حریفان و مدعیان بزرگ را به دردرسر

تجربه جدید استقلال

دنیا حیدری

استقلال فصل گذشته نتوانست جواز حضور در لیگ نخبگان را کسب کند و بعد از یک سال حضور در سطح نخست فوتبال آسیا، این بار حضور در سطح ۲ آسیا را تجربه خواهد کرد. استقلال در دومین دوره رقابت های لیگ قهرمانان آسیا(سطح) به همراه الوصل، المحرق و الوحده در گروه A قرار دارد؛ سه حریفی که نوید سه سفر خاص را به سایپنتو و شاگردانش می دهند. یکی از ماجراجویی های این فصل سایپنتو لیگ قهرمانان آسیاست؛ تورنمنتی که می تواند فرصت ایده آلی برای استقلال و سرمربی پر تنگالی آن باشد، البته به شرط آنکه قدرش را بدانند. وضعیت استقلال در این رقابت ها به مراتب بهتر از سپاهان است، هر چند حرفان استقلال، به خصوص نماینده اردن که سال گذشته سپاهان را به دردرس انداخت، نباید دست کم گرفت اما بی تردید استقلال شانس صعود از این گروه و رسیدن به مراحل بالاتر را دارد.

خطر جدی

بی تردید الوصل امارات سخت ترین حریف استقلال در این رقابت هاست. تیمی که به دلیل داشتن چهره های سرشناس خار جی سایپنتو و شاگردانش را در معرض آزمونی دشوار قرار خواهد داد. این تیم طی سال های اخیر با جذب بازیکنان مطرح خارجی و سرمایه گذاری جدی در لیگ امارات توانسته خود را به عنوان یکی از مدعیان غرب آسیا مطرح کند. الوصل در فصل گذشته لیگ داخلی امارات نیز عملکرد خوبی داشت و نشان داد که تیمی ساختارمند و خطرناک است. بازی مقابل الوصل نه فقط از نظر فنی بلکه از لحاظ روانی هم برای استقلال چالش برانگیز خواهد بود؛ چرا که در تقابل های گذشته، نمایندگان ایران معمولاً در زمین اماراتی ها کار سختی داشته اند. سایپنتو باید برای عبور از این مانع بزرگ برنامه ریزی ویژه ای داشته باشد و اگر استقلال به دنبال صدرنشینی است، شکست دادن یا حداقل امتیاز

گرفتن از الوصل در تهران کلیدی خواهد بود.
باتجربه اما شکننده
المحرق اما بی شک می تواند بهترین قرعه برای آبی پوشان تهرانی باشد؛ تیمی که به واسطه قهرمانی در لیگ بحرین جواز حضور در این رقابت ها را کسب کرده است. المحرق شاید از نظر نام و سرمایه در سطح الوصل نباشد، اما تیمی باتجربه و ریشه دار در فوتبال بحرین است که از کنار سرسختی آن نمی توان به سادگی عبور کرد و از آنجا که نماینده های ایران همواره در رقابت های مختلف به سختی از سد حرفیان بحرینی عبور کر ده اند، المحرق را نمی توان باوجود شکنندگی دست کم گرفت، خصوصاً که این تیم در مصاف های خانگی با تکیه بر حمایت هوادارانش کاملاً جنگنده ظاهر می شود و استقلال برای کسب امتیاز در منامه باید با تمرکز بالا بازی کند، با وجود این اما روی کاغذ استقلال نسبت به این حریف برتری فنی دارد و اگر از دام بی دقتی ها عبور کند، می تواند سه امتیاز کلیدی را به حساب خود واریز کند.

حریف در دسر ساز

الوحدات اردن، تیمی که در فصل گذشته سپاهان را در همین رقابت ها به دردرس انداخت و نشان داد دست کم گرفتن حرفیان اردنی تا چه اندازه می تواند اشتباه بزرگی باشد، این دوره به پست سایپنتو و شاگردانش خورده است. الوحدات با تکیه بر بازیکنان جنگنده و تاکتیک های دفاعی منسجم، معمولاً بازی را برای حریف کند می کند و اجازه خلق موقعیت های متوالی نمی دهد. در دیدار های خانگی نیز این تیم به واسطه جواز خاص ورزشگاه های اردن، کار را برای هر رقیبی دشوار می کند. با وجود این اما استقلال به شرط درس گرفتن از تجربیات تلخ سپاهان از مصاف با این حریف و آمادگی روحی بالا می تواند از اردو حتی در زمین خودش امتیاز بگیرد که در آن صورت مسیر صعودش هموار می شود.